*מיבזז בזיז מינה עד שכופין אותו לחלוץ ניכפנו לייבם אמר רב "בשגיטה יוצא מתחת ידה מיתיבי "יבמה שאמרה בתוך שלשים יום לא נבעלתי בין שהוא אומר בעלתי בין שהוא אומר לא בעלתי כופין אותו שיחלוץ לה לאחר שלשים יום מבקשים הימנו שיחלוץ לה היא אומרת נבעלתי והוא אומר לא בעלתי הרי זה יוציא בגט הוא אומר בעלתי והיא אומרת לא נבעלתי אע"פ שחזר ואמר לא בעלתי צריך גט וחליצה אמר רבי אמי "צריכה חליצה עם גיטה רב אשי אמר דתם גט לזיקתו הבא גט לביאתו הנהו שניהם מודים דאתו לקמיה דרבא אמר להו רבא חלוצו לה ושרו לה תיגרא אמר ליה רב שרביא לרבא והתניא צריכה גט וחליצה אמר ליה *אי תניא תניא בעא מיניה הון בריה דרב נחמן מדרב נחמן צרתה מהו אמר ליה "וכי מפני שאנו כופין ומבקשין תיאסר צרה : הנודרת הנאה וכו' : תנן התם *בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונוטלות כתובה האומרת טמאה אני לך השמים ביני לבינך נטולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה אלא "האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה 'השמים ביני לבינך יעשו דרך בקשה 'נטולה אני מן היהודים יפר חלקו ומשמשתו ותהא נטולה מן היהודים איבעיא להו נטולה אני מן היהודים ליבם מהו מי מסקה אדעתה דמיית בעלה ונפלה קמי יבם או לא רב אמר "יבם אינו כבעל ושמואל אמר יבם הרי הוא כבעל אמר אביי כוותיה דרב מסתברא דתנן הנודרת הנאה מיבמה בחיי בעלה כופין אותו שיחלוץ ואם אינה דמסקה אדעתה מבקשין

מהימן : **והגילה** · משום דהיא שויתה לנפשה חמיכה דאיסורא ומדקאמר צריכה גט מכלל דבאין לה גט עסקינן ואמאי קתני ריש"א כופין לחלוץ ניכפינהו לייבם : **אמר רבי אמי** · לעולם בשגיטה בידה והכי קאמר צריכה חליצה עם גיטה ואע"פ דקתני אמבקשים קאי וה"ק אע"פ שחזר ואמר לא בעלתי דאיכא למימר כופין הואיל ומודה אפ"ה אין כופין אלא צריכה חליצה ואי לא בעי למיחלץ לא כייפינן דסמכינן אדיבוריה קמא הואיל ולאחר שלשים יום הוא : **רב אשי אמר** · לעולם צריכה גט אחר לבד גט הראשון דהתם גט לזיקתו ונפסלה עליו לפיכך לא נכפינן לייבם וכיון דאמר בעלתי צריכה גט לביאתו דיש ביאה אחר הגט והשתא מסתברא אע"פ דקתני וה"ק אע"פ שחזר ואמר לא בעלתי ואיכא למימר לא תיבעי גט אלא חליצה אפ"ה בעיא גט : **שניהם מודים** · שלא נבעלה ומעיקרא אמר בעלתי : **סון** · כך שמו : **לרפס מסו** · יבמה שכנסה היבם ונפטרה צרתה ואמרה יבמה לאחר זמן לא נבעלתי מהו ליאסר צרתה מפני דיבורה של זו : **מפני שאנו כופין ומבקשים** · לצרכה דאיכא שויתה לנפשה חמיכה דאיסורא נאסרה צרתה (ה) ודאי לא מיתסרא דחזקה הכונס את האשה בועל לאלתר : **האומרת טמאה אני לך** · אשת כהן שאמרה לבעלה נאנסתי דאיתסרא עליה וכתובתה לא מיפסדה ובאשת כהן מוקמינן לה בפרק בתרא דנדרים : **השמים ביני לביניך** · גלוי וידוע לפניו שאינך מקפץ לי כדרך בני אדם ואין איש עד להוכיח בין שניו : **נטולה אני מן היהודים** · נדרה היא שלא תיבעל ליהודים ומדאסרה נפשה אכולי עלמא ש"מ תשמיש קשה לה ואטומה היא לפיכך נוטלת כתובתה : **נותנת עיניה באחר** · ותלך למקום שאין מכירין בה ובגדרה ותעשה לו : **תביא ראיה לדבריה** · ואם לאו לא כל כמינה דאסרה נפשה עליה : **יעשו דרך בקשה** · (ג) לבעל להתנהג בה מנהג יפה : **ליבם מהו** · מי אסירא ליבם מפני נדר זה שנדרה בחיי בעלה או לא : **מי מסקא אדעתא דמיית בעלה** · בלא בעיס ונפלה קמי יבם ונדרה ממי אדעתא דידיה ובטל לא הפר אלא לחלקו ויבם ממי לא מלי מיפר שאפי' בעל אין מיפר בקודמים ואסורה לו : **או לא אסקא אדעתא** · ולא נדרה זו אלא לאסור עצמה על כל מי שמותרת לו ע"י גירושי בעלה ולהפיס דעתו של בעל שלא יתאנה בנותנת עיניה באחר כדי שיתרצה לגרשה אבל איבם שאסורה לו ועומדת אפי' אחר גירושין לא נתכוונה ומותרת לו אם מת בעלה ולא גירשה: **אינו כבעל** · שיהיה צריך להפר כבעל דאדעתא דבעל נדרה וצריך הוא להפר אבל *ליבם מותרת בלא הפרה : מבקשין

גיטה לראיה כי לא תוכל להשמע על פי חליצה בלבד · ר"י : **השמים** ביני לביניך · פי' בקונטרס גלוי וידוע לשמים שאין מזקק עמי כשאר בני אדם ולא נהירא דבשלהי נדרים (דף לא·) מפרש בגמרא בהדיא דהיינו שאינו יורה כחן : **יעשו** דרך בקשה · פר"ת יתפללו למקום ויתן להם בנים ור"ח פי' יעשה סעודה ויפייסה וכן בירושלמי : **איבעיא** להו נטולה אני מן היהודים מהו ליבם · פי' בקונטרס מי אסורה ליבם משום נדר זה דמסקה אדעתה דמית בעלה ונפלה קמיה ואסורה לו או לא מסקה אדעתה ולא אסרה נפשה ליבם וקשה לר"י על פירושו דפשיטא דאסרה נפשה אכל היהודים ועוד מאי איכא כבעל איכא בשאר אדם מיבעי ליה ועוד מאי קאמר ש"מ כופין כרב והלא היא מותרת לו על כן נראה לו לפרש דמיבעיא ליה אי מסקה אדעתה לאסור נפשה על היבם ומבקשין לחלוץ או שמא לא עשתה כדי לאסור עצמה על יבמה כמו על בעלה וקאמר רב יבם אינו כבעל דלא מסקה אדעתה לאסור עצמה ליבמה כמו על בעלה ולכך כופין שיחלוץ לה ושמואל אמר יבם הרי הוא כבעל ומבקשין שיחלוץ דמסקה אדעתה לאסור עצמה על יבמה · כן נראה לי עיקר לפי שטה זו : ואם

דקתני כופין אותו שיחלוץ ולא קתני ולריכה גט וה"ה דהך בבא נמי דהיא אומרת נבעלתי אלאחר שלשים יום קאי אבל בתוך שלשים יום צריכה חליצה דאי לתוך שלשים נמי קאי ליתנייה נמי לעיל גבי תוך שלשים שלא נטעה להעמידה דוקא אלאחר ל' כמו סיפא ולפי זה לא יתכן הא דאמר בסמוך וכי מפני שאנו כופין ומבקשים נאסור צרתה ופירש בקונטר' וכן ר"ח וכי מפני שאנו כופין בתוך שלשים ומבקשים אחר שלשים נאסרה צרתה ואמאי צריך צרתה בתוך שלשים הא איכי גופה כי אמרה נבעלתי בתוך ל' בעיא חליצה וכ"ש צרתה דלא קיים לה בבעילה כמותה שיש לנו לאוסרה בלא חליצה אלא צרתה דצרתה לא צריך בסמוך אלא אחר ל' דוקא וכופין היינו כי אמר בעלתי וחזר ואמר לא בעלתי דומיא דסיפא דבריתא אבל כשלא אמר מתחלה בעלתי אלא שניהם מודים מתחלה ועד סוף שלא בעל אפילו אחר ל' לא צריך לרה דהא משמע בסיפא דוקא כשאומר מתחלה בעלתי לריכה גט אבל אם אמר מתחלה לא בעלתי איכא לריכה גט ולא יתכן שתהא מותרת הלרה כששניהם מודים שלא בעל ולהחזיקה כודאי בעולה כיון דאיכי לא בעיא גט ומיהו י"ל דאיכי נמי בעיא גט אפי' שניהם מודים שלא בעל והא דנקט והוא אומר בעלתי וחזר ואמר כו' ה"ה אפי' אמר לא בעלתי בעיא גט אלא לא נקט אמר בתחלה בעלתי אלא לאשמועינן דאפי' הכי כופין אותו לחלוץ ולא כמו שפירש בקונטרס ור"ח דאין כופין ועוד יש לפרש דבסמוך צריך צרתה אפי' תוך שלשים כמו שפירש בקונטרס ור"ח והוא אומר לא בעלתי קאי נמי אתוך שלשים וכן סיפא דהוא אומר בעלתי

קיימא נמי אתוך ל' ואפי' שניהם מודים שלא בעל לריכה גט בהדי חליצה אפי' תוך שלשים ולאו דוקא נקט הוא אומר בעלתי כדפי' וריש דקתני כופין אותו לחלוץ ה"ה דגט נמי בעיא כדקתני בסיפא אלא אכתי לא אתא לאשמועינן תקנתא דגט בהדי חליצה אלא דין כפייה ובקשה דחליצה ומחמת שהי הלשונות שפר"י נראה לאסור הלרה עד לאחר שלשים יום אם לא יודו שניהם שבעל ולהלריך גט לכנוסה אפי' תוך שלשים אפי' שניהם מודים שלא בעל :

אמר ר' אמי · לא בעי לאוקומי הך משנה כמשנה אחרונה (גיל· דף נא·): דמעות חליצה קודמת ולכך כופין לחלוץ דאמתני' קאי ומתניתין דאייבי בדיני ייבום לפי משנה ראשונה קיימא :

אמר רבי אמי לריכה חליצה עם הגט · פי' גיטה שהיה כבר ואם תאמר וא"כ מאי הא דקתני ואע"פ שחזר ואמר לא בעלתי לריכה גט וחליצה אדרבה היא הטעמא דכיון דלא בעל לריכה חליצה ויש לומר דהכי קאמר אע"פ שאמר לא בעלתי לריכה להיות בידה כשאר בני אדם ולא נהירא דבשלהי נדרים (דף לא·) מפרש בגמרא בהדיא דהיינו שאינו יורה כחן : **יעשו** דרך בקשה · פר"ת יתפללו למקום ויתן להם בנים ור"ח פי' יעשה סעודה ויפייסה וכן בירושלמי : **איבעיא** להו נטולה אני מן היהודים מהו ליבם · פי' בקונטרס מי אסורה ליבם משום נדר זה דמסקה אדעתה דמית בעלה ונפלה קמיה ואסורה לו או לא מסקה אדעתה ולא אסרה נפשה ליבם וקשה לר"י על פירושו דפשיטא דאסרה נפשה אכל היהודים ועוד מאי איכא כבעל איכא בשאר אדם מיבעי ליה ועוד מאי קאמר ש"מ כופין כרב והלא היא מותרת לו על כן נראה לו לפרש דמיבעיא ליה אי מסקה אדעתה לאסור נפשה על היבם ומבקשין לחלוץ או שמא לא עשתה כדי לאסור עצמה על בעלה וקאמר רב יבם אינו כבעל דלא מסקה אדעתה לאסור עצמה ליבמה כמו על בעלה ולכך כופין שיחלוץ לה ושמואל אמר יבם הרי הוא כבעל ומבקשין שיחלוץ דמסקה אדעתה לאסור עצמה על יבמה · כן נראה לי עיקר לפי שטה זו :

הדרן עלך בית שמאי

[גיל' סמרון בפרק כז מיכו כוין]

[שנת קטו: ושם נסמן]

נדרים נ:

(ה) רש"י ד"ה מפני שאנו וכו' לרתה ולאי : (ג) ד"ה יעשו וכו' לבעל ולהתנהג בה מנהג :

(ס"א דלינס)

כתובה האומרת טמאה אני לך שמים ביני לביניך (אני) נטולה אני מן היהודים וחזרו לאמר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה אלא האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה. והשמים ביני לביניך יעשו דרך בקשה · נטולה אני מן היהודים [יפר חלקו והיא משמשתו] הא דקתני טמאה אני לך אוקים' בפ' בתרא דנדרים בשמעתא בתרא באשת כהן שנאנסה דאי באשת ישראל אי באונס משארא שרי ליה אי ברצון מי אית לה כתובה · אלא ע"כ באשת כהן שנאנסה דאסורה ליה ואית לה כתובה ומדקאסר דאי אסורה ונתה ברצון לית לה כתובה ש"מ דלא אסרי' בהיוב שמחייב אדם את עצמו בשמון אין אדם משים עצמו רשע אלא לאו ש"מ דלא אמרי' אין אדם משים עצמו רשע לגבי חיוב טמון · והאי דקת' נטולה אני מן היהודים צריכה הפרה כשאסרה הנאת תשמיש היהודים עלי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו · אבל אסרה הנאת תשמיש על היהודים כיון דמשעבדא ליה לתשמיש לאו כל כמינה וא"צ הבעל הפרה מחלקו ולא חייש משום איסור כולל · ופי' השמים ביני לביניך שאינו יורה כחן והר"א אב ב"ד ז"ל פי' שלא נזקק עמה ומתמנינן לה (וא"צ הבעל הפרה מחלקו) מנו דאי בעיא אמרה דאינו יורה כחן דאיהי מהימנא משום דקים לה · איבעיא להו נטולה אני ליהודים ליבם מהו מי מסקא אדעתה דמת בעל ונפלה קמי יבם או לא · פרש"י ז"ל מי מסקא אדעתה דמית בעל ונפלה קמי יבם והיילה עלה נדרה או לא מסקא אדעתא ולא חיילה עלה נדרה דכשאסרה נטולה אני מן היהודים לא אסרה אלא בעל סבור שעיניה נתנה באחר אם יגרשנה אבל ביבם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com